

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

וישלה

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק ג

(תרגום חפשי)

יוצא לאור על ידי

„מכון לוי יצחק“

כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה
שנת שבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשוח

לזכות

החייל ב"צבאות השם" שלום שמואל שי' דרואין
לרגל יום ההולדת שלו השישי לאויש"ט,
ביום ח' כסלו ה'תשפ"ה

ולזכות אחותו

החיילת ב"צבאות השם" ליאורה עדנה מארייאשא תחי' דרואין
*

נדפס ע"י

הוריו

הרה"ת ר' לוי פינחס וזוגתו מרת חי' מושקא שיחיו דרואין

זקניו

הרה"ת ר' מיכאל אהרן וזוגתו מרת אילנה אסתר ריבה שיחיו דרואין
הרה"ת ר' מרדכי גרשון וזוגתו מרת חנה שיחיו חיימסון

היי שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner

In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula!!!*
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:

<http://www.torah4blind.org>

To DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:
<http://www.torah4blind.org>

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש

כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.

יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).

שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה".

מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770,

על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הנדפס בספרי

לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.

להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלת קהילות בשבת,

בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.

ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).

דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.

לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת

"אהלי תורה", ניו-יורק.

דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב. ההבדל בין שתי המדריגות יעקב וישראל: "יעקב" מורה שברכות יצחק באו אליו "בעקבה וברמיה" בכך שהתחכם להשיג את ברכות יצחק לעשו; ו"ישראל" מורה על מדריגה נעלית יותר, שבה אין הברכות מגיעות לו באופן של רמאות, כי אם "בשררה וגילוי פנים"³.

"מעשה אבות סימן לבנים"⁴. אין מקרא יוצא מידי פשוטו שלפני הברכות היו על ענינים גשמיים – "מטל השמים ומשמני הארץ וגו'" וכדי להשיג ברכות אלו מסרו רבקה ויעקב נפשם ועשו עניני רמי' שונים; ויעקב היה צריך להתלבש בבגדי נמרוד⁵, "שהמריד את כל העולם כולו עליו במלכותו"⁶, כדי להוציא ולהעלות לקדושה את הניצוצות הנמצאים בדברים הגשמיים.

ומכאן הוראה אלינו ב"עבודה": גישתו של יהודי לאכילה, שתיה והדומה להם מדברים הגשמיים, היא באופן של רמאות⁷. דרכו של רמאי אינה לגלות את הכוונה האמיתית, הוא הולך לכאורה עם המנגד בדרך שהלה רוצה, אבל כאשר באים לנקודת הענין, עושה הרמאי את מה שהוא רוצה, היפך רצון המנגד. כך צריכה להיות גישתו של היהודי לדברים

א. על הכתוב "ולא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך" אומרת הגמרא: כל הקורא לאברהם אברם עובר על הציווי "ולא יקרא עוד שמך אברם" שואלת הגמרא על כך: אלא מעתה, הקורא ליעקב בשם יעקב ולא ישראל, עובר על הציווי של "ולא יקרא שמך עוד יעקב", ומתרת הגמרא, ששם יעקב שונה משם אברם, כי מאז שקרא השי"ת לאברם בשם אברהם נקרא בתורה רק בשם אברהם; לא כן יעקב, שלאחר שהשי"ת קרא לו בשם ישראל, נקרא בתורה גם בשם יעקב.

וצריך להבין מדוע באמת לאחר שכבר נקרא שמו ישראל נקרא גם בשם יעקב?

מבואר בחסידות², ששני השמות יעקב וישראל מסמלים שתי מדריגות בעבודת ה' ששתיהן חייבות להיות אצל כל אחד מישראל: יש זמנים שאדם צריך לעבוד את עבודת "יעקב", ועתים הוא צריך לעבוד את עבודת "ישראל". אף שישאל הוא שם המעלה המציין דרגה נעלית יותר, צריך שתהיה גם עבודת יעקב.

(1) ברכות יג, א (דעובר בעשה או בל"ת). ירוש' וב"ד פמ"ז, ח (ר' לוי אמר בעשה ול"ת. וכ"פ במג"א סו"ס קנו. ודלא ככמה ס' שכתבו שאין זה אלא אסמכתא. וכנראה שכך גרס גם בש"ס דילן אף בל"ת. ולהעיר מו"ח (חקת נא, ד): מאן דקארי ל' אברם פנים אתרי' דקארי עשה ול"ת. ואכמ"ל).

(2) ראה לקו"ת ד"ה לא הביט ד"ה מי מנה ובכ"מ. ד"ה מה טובו (בס' המאמרים אידיש ע' 122) – ולהעיר מחוקוני לך יו, ה.

(3) רש"י וישלה לב, כט.

(4) ראה לעיל ע' 11 הערה 6.

(5) פדר"א פכ"ד, ב"ד פס"ה, טו. והובא ברש"י בראשית

כו, טו.

(6) עירובין נג, א. רש"י בראשית י, ה.

(7) ראה ג"כ ד"ה פדה בשלום תש"ג.

לסבול את ההעלם של "אנשים" מן ההעלם של "אלקים", של הגשמיות עצמה. ולכן הסעיף הראשון של כל ארבעת חלקי השו"ע הוא: "שלא להתבייש מפני בני אדם המלעיגים", שכן זהו יסוד כל העבודה, לשבור את ההעלם על אלקות.

מעלת ישראל – "כי שרית עם אלקים ועם אנשים" הוא בכך שהוא שר ומושל על ההעלם של "אלקים" ו"אנשים". כלומר, שלגבי מדרגת "ישראל" אין אלו מסתירים כלל. לא רק שמפסיקים להלחם עמו, אלא יתר על כן, הם מסכימים לברכותיו¹², – לא רק שניצח את "שרו של עשו", אלא שהשר עוד בירכו. כמו שכתוב¹³: "גם אויביו ישלם אתו", עד שאפילו ה"אויב" הכי גדול, הוא ה"נחש הקדמוני", – שהוא שורש כל החטאים והאויבים, – לא רק שאינו עומד נגד, אלא "ישלים אתו", הוא מסייע.

ג. זה גם מתאים להמבואר בלקומי תורה¹⁴ בהבדל שבין יעקב לבין ישראל, על יסוד הפסוק¹⁵: "לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל" – שבמדרגת יעקב אין כל "און" (אין לו כל חטא והוא שלם במחשבה דיבור ומעשה), אבל "עמל" יש לו, הוא חייב להתייגע על כך שלא יהיה לו "און", שכן ישנן העלמות והסתרים שעליו להתמודד עמהם.

גשמיים: בחיצוניות הוא לכאורה עסוק בגשמיות – אוכל ושותה, עוסק במסחר וכיו"ב – אבל עושה זאת לשם שמים ואין כוונתו לגשמיות כלל. הוא מתלבש ב"בגדי עשו", אבל הוא עושה כל הדברים הגשמיים בכוונה פנימית, להוציא מהדברים הגשמיים את הניצוצות ולהעלותם לקדושה.

לא כן היא העבודה של ישראל: הברכות מטל השמים ומשמני הארץ גו' באו אליו "בשררה וגלוי פנים"; הוא אינו צריך להסתיר את הכוונה האלקית בתוך הדברים הגשמיים, כי גשמיות אינה נלחמת עמו ואינה מסתירה לו על האלקות שבהם. על דרך כמו שאדם אוכל את סעודת שבת⁸ שבוה עצמו הוא מקיים מצוה – לא כמו עבודת הבירורים של ששת ימי החול, שם האכילה היא רק לשם שמים, בדרך מרמה בכוונה לשם העלאתם לקדושה – כי אם שבגשמיות עצמה הקדושה בגילוי.

זהו גם מה שכתוב בקריאת שם ישראל "כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל". "אלקים", במשמעות מלאכים⁹, מציין בכללות את ההעלם של שבעים שרים שלמעלה, שעל ידם עוברת ההשפעה לגבי הדברים הגשמיים והחומריים¹⁰, המסתירים על אלקות. מהעלם זה של "אלקים" נובע העלם גדול יותר של "אנשים", אנשים נחותים הלועגים ליהודי המקיים תורה ומצוות¹¹. כנראה קשה יותר

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה
מסור ונתון לעשות צדקה וחסד
בעל מעשים ומרץ ורב פעלים
הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה
בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
שגלוב
מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש
ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"
לקרב את היהודים עולי רוסיה לאביהם שבשמים
ולהכניסם בבריתו של אאע"ה
המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון
הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים
ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'
השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך
ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש
זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה
נפטר בשם טוב
כ"א תמוז ה'תשס"ו
ת' נ' צ' ב' ה'

(12) להעיר משבת (ק"ט, ב): אשר תיכף בתחלת השבת בע"ש – מלאך רע עונה אמן.

(13) משלי טז, ז. וב"ד ר"פ וירא: זה הנחש. וע"פ משנת באוה"ת עה"פ ואיבה אשית (מו, ב).

(14) פ' בלק עב, ב.

(15) במדבר כג, כא.

(8) ראה תו"א ר"פ חיי שרה. ד"ה והוא עומד תרס"ג וש"ג.

(9) ת"י. חולין צב, א.

(10) ראה אגה"ק סכ"ה (קלט, ב).

(11) ראה ד"ה אין הקב"ה בא בטרונאי (בס' המאמרים אידיש).

ע"א

והדגשה יתירה בכל הנ"ל בשנה זו – אשר הענין שהזמן גרמא הוא: גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, כמדובר כמ"פ לאחרונה, שכבר גמרו כל הענינים וצ"ל רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל ממש – אשר ענין זה מזרזים עוד יותר ע"י לימוד התורה בכלל, ובפרט לימוד כל הש"ס שמחלקים אותו בי"ט כסלו, מ"ת של פנימיות התורה, כי ע"י "העוסק בתורה כו"1 מקיימים הענין ד"פדה בשלום נפשי"2, "פדאני לי ולבני מבין אוה"ע"1, בפדי" וגאולה האמיתית והשלימה.

(קונטרס ע"ד חלוקת הש"ס בי"ט כסלו – סה"ש תשנ"ב ע' 491)

- (1) ברכות ה, א.
(2) תהלים נה, יט.

ה. שתי המדריוגות באופן העבודה של יעקב וישראל קשורות בשתי הדרגות של נפש האלקית. יעקב הוא "י' עקב"19, מאיר אצלו רק ה"עקב" בלבד, המדריוגה התחתונה של הנשמה, לכן אפשרי הדבר שגופו ונפשו הבהמית יעלימו על אור הנשמה, והוא צריך להלחם עמם; אבל ישראל הוא "לי ראש"20, שמאיר אצלו ה"ראש" של הנשמה, הוא אינו צריך כלל למלחמות – "כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל".

בכללות, ישראל הוא דרגת הצדיקים, ויעקב הוא דרגת הבינונים, "מדת כל אדם"21. בפרטיות, במדת כל אדם עצמה, מדריוגת יעקב היא, כמבואר לעיל, העבודה של ימי החול, ומדריוגת ישראל היא העבודה של שבת. גם בצדיקים עצמם ישנן שתי המדריוגות של ישראל ויעקב (לפי ערכם). כמובן מהגמרא – שאפילו לאחר שיעקב (גם כפרט) קרוי ישראל, נקרא לפעמים גם יעקב (גם כפרט).

וכיון שגם מדריוגת יעקב קיימת בכל ישראל, הן ב"כל אדם" – בינונים, והן בצדיקים, הרי גם לאחר שיעקב הגיע למדריוגה זו שנקרא בשם ישראל, "הדר אהרלי קרא", שנשאר גם השם יעקב, כי גם לאחר מכן ישנה העבודה של יעקב.

1. כאמור לעיל, הרי – "לא הביט און ביעקב". על אף שבמדריוגת יעקב ישנו "עמל", כי המלחמה עם יצר הרע כרוכה

שלכן נקרא "יעקב עבדי"16 – מלשון עבודה ויגיעה, לברר את הנפש הבהמית (אלא שאין לו כל "און", מאחר שסוף כל סוף מתחזק ומנצח את יצר הרע). אבל לגבי מדריוגת ישראל נאמר: "ולא ראה עמל בישראל", שאינו צריך כלל לעמול ולהלחם עם יצר הרע כיון ש"שרית עם אלקים ואנשים", הוא יכל כבר להעלמות והסתרים על אלקות. לפיכך אין העבודה של "ישראל" באופן של מלחמה (עם לעומת זה), כי כל עבודתו היא להתעלות מעלה, בעילוי אחר עילוי, במדריוגת הקדושה עצמן – "ילכו מחיל אל חיל".

ד. כ"ק מו"ח אדמו"ר סיפר, שאדמו"ר הצמח צדק קפץ פעם, על השולחן באמצע התוועדות מרוב התרגשות, ואמר: "מה לי קטלה כולה (את היצר הרע), מה לי קטלה פלגא"17 (מחצה) – אבל על כל פנים צריך להיות "קטלה פלגא". לאחר משך זמן של התוועדות וריקודים המשיך: שבשעה שמגיעים ל"הרגו" (את היצר הרע), ולבי חלל בקרבי"18, מתחילים חיים באופן חדש.

שני פתגמים אלו של ה"צמח צדק" מסבירים את שתי הדרגות של יעקב וישראל: בדרגת יעקב, בה נדרשת עדיין מלחמה עם היצר הרע, "קטלה פלגא" – החיים הם חיי יגיעה; אבל בדרגת ישראל, בו הרג לגמרי ליצר הרע, "קטלה כולה", נעשים החיים באופן חדש לגמרי – חיים נעימים וחיי תענוג.

(19) תו"א ר"פ ויצא ובכ"מ.
(20) לקו"ת שלח מה, ב.
(21) תניא פ"ד.

(16) ישעי' מד, א.
(17) ב"ק סה, א.
(18) ראה תניא פ"א.

ולראות את המציאות בפועל ממש⁸ – היינו שיושבים יחד עם הקב"ה (ישראל וקוב"ה כולא חד⁹) ב"שולחן ערוך" לסעודת הנישואין, הסעודה דלוינתן ושור הבר ויין המשומר.

(8) כלומר, לא זו בלבד שנשלמה העבודה וצריכים לפעול הגילוי בעולם (כנ"ל), אלא יתירה מזה, שישנו כבר בפועל ובגלוי, וצריכים רק לפתוח את העינים, כי **מכבר נתן לכם** . . . עינים לראות".

(9) ראה זח"ג עג, א.

נב.

המעלה המיוחדת די"ט כסלו בשנה זו . . . שי"ט כסלו בשנה זו הוא לאחרי השלימות דשנת ה"פ"ט, בגימטריא "פדה", שכבר נשלמה הפדי' מכל הענינים שמונעים ומעכבים ביאת דוד מלכא משיחא, "אשר חרפו עקבות משיחך", כסיום וחותרם מזמור פד"ה-פ"ט בתהלים, ונמצאים כבר בשנת הצדי"ק, הקשורה עם הגאולה השלישית וביהמ"ק השלישי.

. . . בימינו אלה – ימות המשיח – שבהם נמצאים עכשיו¹, וצריכים רק "לפתוח את העינים", ואז רואים שנמצאת כבר הגאולה האמיתית והשלימה בפשטות, וכל בני"י "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"², מוכנים בכל הפרטים ופרטי פרטים, "לגשת ולהסב אל השולחן" (צוגיין און זעצן זיך צום טיש"), שולחן ערוך בכל מטעמים ובכל טוב, החל מעניני הגאולה, לוינתן ושור הבר³ ויין המשומר⁴, ועוד ועיקר, "לדעת את ה"⁵, "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים"⁶.

(משיחת מוצאי י"ט-כ"ף כסלו תשנ"ב - ביחידות כללית)

(1) כמדובר כמ"פ ע"י נשיא דורנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר, שלפני זמן רב כבר כלו כל הקיצין, ונשתיימו כל הענינים וההכנות, גם הכפתורים כו'.

(2) בא יו"ד, ט.

(3) ראה ב"ב עה, א. ויק"ר פי"ג, ג. ועוד.

(4) ברכות לד, ב. ועוד.

(5) רמב"ם בסיום וחותרם ספרו "משנה תורה".

(6) ישע"י יא, ט.

לקוטי

בסכנה וביגיעה רבה, יש לו הכח לנצח במלחמה ולהיות נקי מכל "און". שהרי כל יהודי הוא "נצר מטעי מעשה ידי", ו"חלק אלוקה ממעל ממש"; וכשם שלא יתכן שמישהו ישלוט ח"ו בקב"ה, כך אין לאף אחד שליטה על נשמה יהודית באם רק אינו רוצה בזה; ליהודי יש תמיד את הכח לנצח במלחמה, ועוד יותר יש לו ההבטחה, שסוף כל סוף ינצח במלחמה בפועל: "לא ידח ממנו נדח"²² (לא יהיה אדם שיודח ח"ו מהקב"ה), "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא"²³.

גם הבטחון (ככל עניני התורה) נוגע עתה לעבודה בפועל. הבטחון, שסוף כל סוף ינצחו במלחמה, צריך להוסיף תוקף ושמחה בקיום העבודה, ושמחה זו מסייעת לנצחון וגם מזרות אותו. כפתגם של כ"ק מו"ח אדמו"ר²⁴:

(22) ש"ב יד, יד (בשינוי לשון). הל' ת"ת לאדה"ז פ"ד ס"ג. תניא ספ"ל"ט.
(23) סנהדרין רפ"א.
(24) ספר המאמרים ה'תשי"ז ע' 191.

וישלה

שיחות

"חייל... אף שהולך למקום סכנה, הוא הולך בניגון של שמחה... הוא הולך בשמחה וזה עושה אותו למנצח".

ז. לכן אומרים במוצאי שבת: "אל תירא עבדי יעקב וכו'" – כפי שמבאר שם בלקוטי תורה²⁵ – שכן בשבת בני ישראל הם בבחינת "ישראל", ואינם צריכים או לעבודה וליגיעה של בירורים. אבל במוצאי שבת, כשיש שוב לרדת למדרגת "יעקב עבדי", בעבודת הבירורים של ששת ימי החול, או קוראים מלמעלה לכל אדם: "אל תירא עבדי יעקב" שלא יירא לרדת לדרגת "יעקב עבדי"; ואין זה רק ציווי – אל תירא, כי אם נתינת גם כח ועוז לא לפחד ולעשות ה"עבודה" בשמחה, והשמחה מקלה וממהרת את העבודה, לראות "שכר טוב בעמלו", עד שזוכים ל"יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".

(משיחת יו"ד שבט תשז"ו)

(25) בתורת החסידות מבוארים כמה מנהגים ונוסחאות גם מאלה שאינם בנוסח ונהוג חב"ד.

לזכות

כ"ק אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח

ויה"ד טע"י קיום הוראת

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח (בשיחת ב' ניסן ה'תשמ"ח)

להכריז יחי, יקויים הבטחתו הק',

שההכרזה תפעל 'ביאת דוד מלכא משיחא'

יחי אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

לא הי' גילוי בקביעות כ"כ הפצת תורת החסידות במדינת צרפת, להיותה תחתון למטה (ועד כדי כך שרבינו הזקן חשש לנצחונה של צרפת כו⁴), ודוקא בדורנו זה, ע"י "בית יוסף", נעשה גילוי והפצת המעיינות גם במדינת צרפת, ביסוד שם ישיבת "תומכי תמימים" ע"ד כבליובאוויטש, ולכן, הגיע בפועל הזמן ש"ירשו את ערי הנגב", "ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו".

ויש להוסיף ולהעיר ע"ד הרמז:

"צרפת" בגימטריא שבע מאות ושבעים (770), השלימות דמספר שבע, כפי שכל א' כלול מעשר (שבעים), וכפי שכל א' כלול ממאה (שבע מאות), ושניהם יחד (שבע מאות ושבעים), וי"ל שבזה מרומז שבהבירור דמדינת צרפת, נגמר ונשלם בירור העולם שנברא בשבעת ימי הבנין בכל הפרטים ופרטי פרטים.

ולהעיר, שהבירור ד"צרפת" שמספרו "770" נעשה ע"י (ה"להבה" שמאירה מ)"בית יוסף", ועד לבית יוסף כפשוטו, הבית שבו בחר ועד שקנהו ובו חי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בעשר שנים האחרונות בחיים חיותו בעלמא דין, ומשם הולכת ונמשכת ("מוסיף והולך") העבודה ד"בית יוסף" – שמספרו (מספר הבית כפשוטו) "770".

ובעומק יותר – "צרפת" אותיות "פרצת", שבזה מרומז שגילוי והפצת המעיינות הוא בצרפת – פריצת כל הגדרים, ולא רק באופן שמצד פריצת כל הגדרים דהמעיינות באים הם גם בתחתון שאין תחתון למטה ממנו, אלא יתירה מזה, שענין זה הוא גם מצד התחתון, כמודגש בכך ש"צרפת" אותיות "פרצת", ועי"ז נעשה "פרצת" עליון פרץ, "זה משיח, שנאמר⁶ עלה הפורץ לפניו⁷".

. . . ומזה מובן שבימינו אלה ממש צריכים רק לפתוח את העיניים

(4) ראה ספר התולדות אדה"ז (קה"ת תשל"ו) ע' רנט ואילך. ועוד.

(5) וישב לה, כט.

(6) מיכה ב, יג.

(7) אגדת בראשית ספס"ג. וראה ב"ר ספפ"ה ובפרש"י.

הוספה בשורת הגאולה

נא.

לאחרי "מעשינו ועבודתינו" דכל בני" במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד לאחרי גילוי תורת החסידות בי"ט כסלו, שאז התחיל עיקר הענין ד"יפוצו מעינותיך חוצה"¹, ומוסיף והולך ע"י רבותינו נשיאינו מדור לדור, עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, שעל ידו הופצו המעיינות חוצה בכל קצוי תבל – כבר נגמרו ונשלמו כל הענינים גם מצד (וב)העולם, כפי שהודיע והכריז שכבר נשלמו כל עניני העבודה, גם "צחצוח הכפתורים", והכל מוכן לביאת המשיח.

ומזה מובן שהמשך העבודה שלאח"ז (כל זמן שמשיח צדקנו מתעכב מאיזו סיבה (בלתי ידועה ומובנת כלל)) אינו "עבודת הבירורים" (שהרי כבר נסתיימה ונשלמה עבודת הבירורים), אלא, עבודה מיוחדת להביא ההתגלות בפועל בעולם.

ויש לומר, שהמעלה המיוחדת בדורנו זה מרומזת בהפטרה דפרשת וישלח – "והי'² בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש גו' וירשו הנגב את הר עשו כו' וגלות גו' עד צרפת גו' ירשו את ערי הנגב ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשו":

מהחידושים של (יוסף והמשך ד)"בית יוסף" שבדורנו (כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, ששמו הראשון יוסף), לגבי הדורות שלפנ"ז עד לדורו של רבינו הזקן ("בית יעקב"³) – שעל ידו נעשה הפצת המעיינות חוצה בכל קצוי תבל ממש, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, כמדינת צרפת, אשר, בזמנו של רבינו הזקן (וכן בזמנם של רבותינו נשיאינו שלאח"ז)

(1) ראה ס' השיחות תורת שלום ס"ע 112 ואילך.

(2) עובדי א, יח ואילך.

(3) להעיר מהשייכות המיוחדת דרבינו הזקן ליעקב (ראה בארוכה מעייני השועה (קה"ת

תשמ"ח) ע' 101 ואילך).